

Nasza Matka

Nr 10 (84) październik 2013 (rok 8)

Miesięcznik Parafii Matki Boskiej Częstochowskiej w Śmitowicach

VI piesza pielgrzymka do Bujakowa

7 września 2013

Dnia 07.09.2013r. po raz VI nasi parafianie wyruszyli na swój pielgrzymi szlak. Szliśmy polami, drogami aby pokonać się Matce Boskiej Ochrony środowiska w Bujakowie.

Kiedy wyruszyliśmy sprzed kościoła nasza grupa liczyła 38 osób. Na trasie dołączali do nas znajomi i krewni, tak że do celu

dotarliśmy w grupie 43 osobowej. w końcowej wersji nasza grupa Przed kościołem w Bujakowie liczyła już około 80 osób. czekali na nas ci którzy dojechali autobusem lub samochodami. Więc

>>>

SŁOWO BOŻE

(Łk 11, 1 - 4)

Gdy Jezus przebywał w jakimś miejscu na modlitwie i skończył ją, rzekł jeden z uczniów do Niego: «Panie, naucz nas się modlić, jak i Jan nauczył swoich uczniów». A On rzekł do nich: «Kiedy się modlicie, mówcie: Ojcze, niech się święci Twoje imię; niech przyjdzie Twoje królestwo! Naszego chleba powszedniego dawaj nam na każdy dzień i przebacz nam nasze grzechy, bo i my przebaczymy każdemu, kto nam zawini; i nie dopuść, byśmy ulegli pokusie».

Po dotarciu naszej pieszej grupy do celu poszliśmy pokłonić się Matce Bożej, gdzie przywitał nas w imieniu księdza proboszcza tej parafii pan Sołtys Bujakowa. Był mile zaskoczony, że grupa nasza z roku na rok jest liczniejsza. Następnym punktem i to najważniejszym była msza św., którą odprawił nasz ksiądz proboszcz, a do mszy służyli nasi ministranci. Po zakończeniu mszy św. Sołtys Bujakowa, nasz pan Sołtys oraz członkowie naszej Rady Sołeckiej zaprosili nas na "agappę", czyli piknik pod chmurką, bo była wtedy bardzo ładna pogoda. Miało to miejsce w ogrodach przykościelnych, gdzie jest wielki grill i dużo miejsca do siedzenia. Tam nasza Rada Sołecka wraz z Sołtysem zaserwowali nam kielbasę z grila oraz pyszny kołocz i kawę lub herbatę, w zależności co, kto lubi.

W miłej atmosferze przy dźwiękach gitary, na której przygrywał nam nasz ksiądz Proboszcz szybko mijał nam czas. Niektórzy wracali z tej pielgrzymki autobusem więc mieli wyliczony czas, aby się zbierać. Niektórzy wracali ze znajomymi samochodami więc mogli posiedzieć dłużej.

Miło, że nasza pielgrzymka się rozrasta i zaczyna być stałym punktem naszego życia parafialnego i sołeckiego. Dziękujemy uczestnikom za trud i czas jaki poświęcili Matce Bożej. Zaś Radzie Sołeckiej na czele z panem Sołtysem Józefem Świerczyną oraz państwu Kołodziejczyk za pyszny posiłek jakim nas uraczyli.

Wszystkim składamy serdeczne
BÓG ZAPŁAĆ.

C. W. B.

EWANGELIE JAKO BIOGRAFIE (cz. 5)

Michał Wojciechowski

Źródło: http://www.opoka.org.pl/biblioteka/T/TB/ewangelie_biografie.html

Cechy swoiste biografii starożytnych odnajdujące się także w Ewangeliach to zachowanie tylko w przybliżeniu ram chronologicznych w schemacie narodziny-działalność-zgon; pogrupowanie czynów i wypowiedzi tematycznie; brak zainteresowania dla wewnętrznej motywacji psychologicznej czy ewolucji osobowości (cechy osoby uchodziły za stałe i przejawiały się w czynach); cele dydaktyczne. Jedyna wyraźniejsza różnica między Ewangelią a biografiami antycznymi, to brak opisu wyglądu zewnętrznego Jezusa – jest to odłask różnicy między kulturą żydowską a grecką. Kontynuując myśl autora można powiedzieć, że jak biografie starożytne przez opis czynów, słów bohatera pozwalały zrozumieć, jakim był, tak Ewangelie za pomocą analogicznych środków prowadzą do zrozumienia, kim jest Jezus.

W literaturze Izraela natomiast gatunek biograficzny nie był do końca wykształcony; dzieje Mojżesza i proroków nie wpłynęły decydująco na kształt literacki Ewangelii, choć znajdziemy w nich liczne elementy stamtąd pochodzące (najważniejszy jest wpływ kompozycji Pięcioksięgu i biblijnego żywotu Mojżesza na Mt – dotyczy on jednak raczej treści planu, niż samego gatunku literackiego).

Biografia jest oczywiście jednym z gatunków pisarstwa historycznego i użycie tego gatunku definiuje cel pracy ewangelistów jako zasadniczo historyczny. Starożytne dziejopisarstwo różniło się jak wiadomo od naszego i nie wykluczało elementu fikcji i daleko idących przekształceń.

>>>

Elementy fikcyjne w biografii miały jednak granice: za możliwe uważano legendarne rozwinięcie opisów narodzin oraz takie fikcyjne epizody i wypowiedzi, które były prawdopodobne w świetle innych wydarzeń z życia bohatera. Swobody fabularnej było jednak na pewno mniej niż np. w midraszu. Powieściową fikcję napotkamy dopiero w Ewangeliach apokryficznych, pod względem sposobu pisania zdecydowanie odmiennych niż kanoniczne.

Aune uważa, że Ewangelię Łukasową i Dzieje Apostolskie porównać trzeba pod względem gatunku raczej do typowych dzieł historycznych. Najbliższe gatunkowo są hellenistyczne „historie ogólne”, przedstawiające dzieje jednego ludu. W dziele Łukasza występują też mniejsze formy, dobrze znane historiografii starożytnej: retoryczne prologi, epizody dramatyczne, dygresje z objaśnieniami, opisy podróży, przede wszystkim zaś mowy, które jak wiadomo nie były zapisane stenograficznie. Dotyczy to jednak raczej Dziejów Apostolskich niż Ewangelii. Na przykład w wypadku słów Jezusa w Ewangeliach są one oparte na tradycji o sentencjach mistrza, jak to było w biografii, a nie pisane przez autora księgi, jak w wypadku mów z monografii historycznych w rodzaju Tucydidesa czy Józefa Flawiusza.

Jeśli chodzi o metodę korzystania ze źródeł, to historia w starożytności często była historią najnowszą, opartą o relacje uczestników wydarzeń. Historycy starożytni bardziej cenili źródła ustne niż pisane (to zaskakuje, ale czyż i dzisiaj źródła pisane nie bywają bardziej zafalszowane?). Zatem Ewangelie jako biografie i tu przystają do historycznego sposobu pisania (bardziej może niż te biografie antyczne, które dotyczyły postaci z dalszej przeszłości).

Jak widać, Aune skupia się na biografii jako formie pisarstwa historycznego. Określenie formalne, literackie ich gatunku jest wstępem do

rozważenia ich wartości historycznej, która okazuje się wysoka, choć historiografia starożytna miała swoje ograniczenia. Oznacza to jednak, że sam dowód, iż Ewangelie są literacko biografiami nie został przez autora rozwinięty. Brak ten uzupełnia książka następną.

BURRIDGE. Ta monografia (powstała jako praca doktorska) zajmuje się wyłącznie gatunkiem Ewangelii od strony literackiej. Przeciwnie niż książka poprzednia nie formułuje wniosków co do wartości historycznej Ewangelii, choć oczywiście same się one nasuwają. Autor planował temat kontynuować. Może nie ma kiedy, bo gdy opublikował swą pracę, zyskał takie uznanie, że w krótkim czasie z doktora filologii klasycznej pomniejszego uniwersytetu stał się dziekanem jednego z renomowanych wydziałów teologicznych w Londynie, w King's College. Uznanie to wynikało stąd, że dowiódł przekonująco i kompletnie, wbrew pokoleniom liberalnych egezetów protestanckich, że Ewangelie są najpierw biografiami Jezusa (a biografie antyczne zaliczały się zasadniczo do historiografii). Dopiero poprzez formę biografii wyrażają Ewangelie treści teologiczne. Jednocześnie praca ta wolna jest od pokus apologetycznych. Autor wyznaje (s. 105), że rozpoczynając pracę uważał pogląd o podobieństwie Ewangelii do biografii za błędny i zamierzał go obalić! Dokładna analiza doprowadziła go jednak do wniosków odwrotnych. Książka zaczyna się od dokładnego przeglądu historii problemu i przedstawienia samego pojęcia gatunku literackiego. Sklasyfikowano właściwości formalne i treściowe utworów literackich, które pozwalają je zróżnicować pod względem gatunku. Są to A. wskazówki umieszczone na początku utworu; B. temat; przedmiot; C. cechy zewnętrzne (rozmiary, struktura, wykorzystanie źródeł, technika prezentacji); D. cechy wewnętrzne (tło, ton, nastawienie, wartości, jakość i poziom, adresat, zamiar autora).

>>>

Strona Żywego Różańca

Intencje różańcowe na październik 2013 r.

Papieskie intencje Apostolstwa Modlitwy

Intencja ogólna:

Aby ci, dla których życie stało się tak wielkim ciężarem, że pragną jego końca, mogli odczuć bliskość Bożej miłości.

Intencja misyjna:

Aby obchody Światowego Dnia Misyjnego uświadomiły wszystkim chrześcijanom, że są nie tylko adresatami, ale i głosicielami Słowa Bożego.

Dla wyróżnienia biografii ważne jest skupienie na jednej postaci, można ilościowo przedstawić ilość zdań, w których stanowi podmiot i udział cytatów z jego wypowiedzi.

Na tej podstawie dokonał autor analizy 10 utworów starożytnych zaliczanych do biografii, 5 sprzed powstania Ewangelii i 5 późniejszych. A. *Ewagoras* Isokratesa, *Agesilaos* Ksenofonta, *Eurypides* Satyrosa, *Atticus* Neposa, *Życie Mojżesza* Filona). B. *Agricola* Tacyta, *Kato Młodszy* Plutarcha, *Żywooty Cezarów* Swetoniusza, *Demonaks* Lukiana z Samosaty, *Apoloniusz* z *Tiany* Filostratesa).

Potem według identycznych reguł zbadano drobiazgowo Ewangelie synoptyczne i Janową. Wykazują one te same cechy gatunkowe, co badane biografie. Nie chodzi przy tym o pewne pojedyncze cechy wspólne, lecz o takie same zespoły powiązanych ze sobą cech gatunkowych. Poszczególne utwory, czy to owe biografie czy Ewangelie, mogą

w szczegółach odbiegać od wspólnego wzorca, ale gros jego cech występuje wszędzie. Jeśli coś od niego odbiega, to raczej niektóre biografie antyczne: *Ewagoras* (panegiryk), *Eurypides* (dialog) i *Apoloniusz* (powieść). Odmienność Jana, polegająca na innym niż u synoptyków potraktowaniu mów Jezusa, nie jest z tego punktu widzenia zbyt znacząca. Biograficzny charakter Ewangelii każe skupić ich interpretację raczej na osobie Jezusa niż na późniejszych warstwach tradycji.

Główne wspólne cechy gatunkowe Ewangelii i antycznych *bioi* są w powyższej klasyfikacji następujące:

A. Wzmianki o bohaterze już w początkowej partii utworu.

B. Ilościowe skupienie na nim – wzmiankowanie go częściej niż innych osób; nie wychodzenie ku innym tematom; uwzględnienie tła; skupienie na głównej części życia bohatera; obszerne uwzględnienie okoliczności śmierci (Katon!).

c.d.n.

INTERCJE MSZALNE

Październik 2013

Wtorek 8 ⁰⁰	1 października W int. emerytów i osób starszych	Środa 8 ⁰⁰	16 października
Środa 8 ⁰⁰	2 października Za + Jana Janko	Czwartek 18 ⁰⁰	17 października
Czwartek 18 ⁰⁰	3 października O powołania	Piątek 18 ⁰⁰	18 października
Piątek 18 ⁰⁰	4 października R. Gruszka	Sobota 18 ⁰⁰	19 października
Sobota 18 ⁰⁰	5 października R. Krenczyk	Niedziela 8 ⁰⁰	20 października
Niedziela 8 ⁰⁰	6 października R. Martyniak	10 ⁰⁰	
10 ⁰⁰	R. Rozmus	14 ³⁰	
14 ³⁰		Poniedziałek 8 ⁰⁰	21 października
Poniedziałek 8 ⁰⁰	7 października	Wtorek 8 ⁰⁰	22 października
Wtorek 8 ⁰⁰	8 października	Środa 8 ⁰⁰	23 października R. Kokot
Środa 8 ⁰⁰	9 października	Czwartek 18 ⁰⁰	24 października
Czwartek 18 ⁰⁰	10 października	Piątek 18 ⁰⁰	25 października
Piątek 18 ⁰⁰	11 października	Sobota 18 ⁰⁰	26 października
Sobota 12 ⁰⁰	12 października chrzest	Niedziela 8 ⁰⁰	27 października
18 ⁰⁰	R. Gierlotka	10 ⁰⁰	
Niedziela 8 ⁰⁰	13 października Fatimska	14 ³⁰	R. Rożek
10 ⁰⁰	R. Wazowski	Poniedziałek 8 ⁰⁰	28 października
14 ³⁰	R. Kleczka /chrzest Gracyalny/	Wtorek	29 października
Poniedziałek 8 ⁰⁰	14 października	8 ⁰⁰	W int. emerytów i osób starszych
Wtorek 8 ⁰⁰	15 października	Środa 8 ⁰⁰	30 października
		Czwartek 18 ⁰⁰	31 października O powołania

HARMONOGRAM SPRZĄTANIA KOŚCIOŁA

Październik - Styczeń 2013

5 październik 2013	Polok Anna
	Świerczyńska Małgorzata
	Kęska Rozalia
19 październik 2013	Zaczek Mirosława
	Miketta Halina
	Gracyalny Danuta
2 listopad 2013	Wesołowska Monika
	Wesołowska Bożena
	Słowicka Iwona
16 listopad 2013	Rożek Aniela
	Bubała Anna
	Mazur Barbara
30 listopad 2013	Michalska Krystyna
	Majowska Dorota
	Kamińska Gabriela
14 grudzień 2013	Wróblewska Zofia
	Kawka Zofia
	Tyrała Janina
21 grudzień 2013	Gorol Barbara
	Pajonk Mirosława
	Michalczyk Wiesława
4 styczeń 2014	Krenczyk Irena
	Kołodziej Pelagia
	Fojt Barbara
18 styczeń 2014	
	Lipińska Beata
	Krajewska Wioleta

**Jeżeli danej grupie podany termin nie odpowiada to proszę zamienić się między grupami we własnym zakresie
(pełny harmonogram obejmujący wszystkie grupy znajduje się w gablotce z ogłoszeniami parafialnymi)**

Kącik kulinarny: Kotlety siekane z kurczaka

Składniki:

- 2 filety z kurczaka
- 20 dag sera żółtego
- 2 jajka
- 2 łyżki mąki
- 2 łyżki majonezu
- świeżo mielony czarny pieprz
- sól

Sposób przygotowania:

Filety pokroić w kostkę i wszystko wymieszać. Kłaść na patelnię łyżką i piec na złocisty kolor.

gmb

Kącik humoru

Nic tak nie budzi o 6 rano jak 7 rano na zegarku.

*

Tanie linie lotnicze. Śniadanie w Warszawie. Obiad w Budapeszcie. Bagaż w Paryżu...

*

To, czy czarny kot przyniesie ci pecha, zależy przede wszystkim od tego, czy jesteś człowiekiem, czy myszą.

*

- Mamo, wychodzę na spacer.
- A co internet znowu nie działa?

*

Przychodzi facet do sklepu i pyta:
- Czy jest cukier w kostkach?
- Niestety nie ma.
- A jakaś inna tania bombonierka dla teściowej?

*

Nauczycielka mówi do Jasia:
- Wymień pięć zwierząt żyjących w Afryce.
- Dwie małpy i trzy słonie.

Rozmawia nauczycielka z rodzicami:

- Państwa dziecko jest bardzo muzykalne.
- Jak to? Nic o tym nie wiedzieliśmy!
- A jednak! Bardzo gra mi na nerwach.

*

Przychodzi blondynka do lekarza i mówi:

- Panie doktorze boli mnie tu i tu, i tu, i o tutaj, i tutaj, i tu... - cały czas pokazuje palcem różne części ciała.

Lekarz przygląda się chwilę, zastanawia i mówi:

- Myślą, że ma pani złamany palec...

*

Grupa turystów błądzi w górach. Wieczór zapada, a tu ani śladu człowieka i nadziei na nocleg.

- Mówił pan, że jest najlepszym przewodnikiem po Tatrach! - Denerwuje się jeden z uczestników wycieczki.

- Zgadza się! Ale to mi już wygląda na Bieszczady...

*

Przychodzenie do pracy nie jest takie złe. Najgorsze jest ośmiogodzinne oczekiwanie na wyjście z pracy.

Papież Franciszek: niech katolicy nigdy nie będą narzędziami podziału (25 września 2013) fragmenty

W Credo mówimy: "Wierzę w jeden Kościół", to znaczy wyznajemy, że Kościół jest jedyny, i ów Kościół jest sam w sobie jednością. Ale jeśli przyjrzymy się Kościołowi katolickiemu w świecie, to odkrywamy, że jest w nim niemal 3000 diecezji, rozrzuconych na wszystkich kontynentach: tak wiele języków, kultur! Są tutaj obecni biskupi wywodzący się z wielu różnych kultur, z wielu krajów. Jest biskup ze Sri Lanki, z Afryki Południowej, z Indii, z Ameryki Łacińskiej - jest ich tak bardzo wielu. Kościół jest rozproszony na całym świecie. Nie mniej tysiące wspólnot katolickich tworzy pewną jedność. Jak to jest możliwe?

Związłą odpowiedź znajdujemy w "Kompedium Katechizmu Kościoła Katolickiego", które stwierdza: Kościół katolicki rozproszony po świecie "wyznaje jedną wiarę, posiada wspólne celebrowanie sakramentów, jedną sukcesję apostołską, jedną wspólną nadzieję i ożywia go ta sama miłość" (n. 161). To piękna, jasna definicja, dobrze wskazuje nam kierunek! Jedność w wierze, w nadziei, w miłości, w sprawowaniu sakramentów, w posłudze: są one jakby filarami podtrzymującymi i trzymającymi razem jedną wielką budowlę Kościoła. Gdziekolwiek idziemy, nawet do najmniejszej parafii, do najbardziej zagubionego kąta świata, jest jeden Kościół. Jesteśmy u siebie w domu, w rodzinie, między braćmi i siostrami. A to jest wielkim darem Boga! Kościół jest jeden dla wszystkich. Nie ma oddzielnego Kościoła dla Europejczyków, innego dla Afrykanów, czy też odrębnego dla Amerykanów, Azjatów, czy dla mieszkańców Oceanii, ale wszędzie jest ten sam Kościół.

To jak w rodzinie: można być daleko, rozrzuconymi po świecie, ale głębokie więzi, które łączą wszystkich członków rodziny pozostają mocne bez względu na odległość. [...]

Pójdźmy nieco dalej i zadajmy sobie pytanie: czy istnieją rany wobec tej jedności? Czy możemy zranic tę jedność? Niestety widzimy, że na przestrzeni dziejów, a także obecnie, nie zawsze żyjemy jednością. Czasami powstają nieporozumienia, konflikty, napięcia, podziały, które ranią Kościół, a wówczas nie ma on tego oblicza, jakiego chcielibyśmy, nie ukazuje miłości, tego, czego chce Bóg. To my tworzymy rozdarcia! A jeśli spojrzymy na podziały, które nadal istnieją między chrześcijanami, katolikami, prawosławnymi, protestantami... czujemy jak trudno uczynić ową jedność w pełni widzialną. [...]

Wreszcie ostatni krok, bardziej w głąb, a jest to piękne pytanie: kto sprawia tę jedność Kościoła? To Duch Święty, którego wszyscy otrzymaliśmy w sakramencie chrztu św. a także podczas bierzmowania. To Duch Święty. Nasza jedność nie jest przede wszystkim wynikiem naszej zgody, czy demokracji w obrębie Kościoła, naszego wysiłku, by dobrze żyć, ale pochodzi od Niego, który sprawia jedność w różnorodności, bo Duch Święty jest harmonią, nieustannie sprawia harmonię w Kościele, bo jest on zgodną jednością w wielkiej różnorodności kultur, języków i myśli. To Duch Święty sprawia jedność. Dlatego ważna jest modlitwa, która jest duszą naszego zaangażowania ludzi komunii, jedności. Modlitwa do Ducha Świętego, aby zstąpił i sprawił jedność w Kościele. [...]

BIULETYN PARAFIALNY

RZYMSKOKATOLICKIEJ PARAFII p.w. M. B. Częstochowskiej

Redaktor Naczelny: Ks. Proboszcz Antoni Cebula

Redaktor Techniczny: Grzegorz Bubala

Adres redakcji: ul. Jesionowa 11, 43-190 Mikołów Śmiałowice, tel.: (032) 226 14 65

E-mail: smilowice@katowice.opoka.org.pl

strona internetowa: www.parafia-smilowice.katowice.opoka.org.pl

(Pismo przeznaczone na wewnętrzny użytek parafii)